

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2398

гр. София, 25.07.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в закрито заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20221100901318 по описа за 2022 година

ОПРЕДЕЛИ:

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 25.07.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав, в закрито съдебно заседание на двадесет и пети юли две хиляди и седемнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

като разгледа търговско дело № 1318/2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 365 и сл. ГПК вр. чл. 389 ГПК.

Образувано е по предявен от „ФЗ В.К.“ ООД, *****, представлявано от Ц.В.К., иск с правна квалификация чл. 517, ал. 4 ГПК за прекратяване на „Т.Е.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище: гр. София и адрес на управление: гр. София, ж.к. Красно село, ул. „*****“ представлявано от И. Н.Й. поради невъзможност на ищеца да получи изпълнение на задължение от едноличния собственик на капитала И. Н.Й., ЕГН *****.

В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът е кредитор на И. Н.Й., ЕГН *****, съгласно издаден изпълнителен лист от 31.07.2012 г. ч. гр. д. № 19072/2012 г.

по описа на Софийски районен съд, 74 състав, с който „П.Е.Б.“ ООД, ЕИК ***** и И. Н.Й. са осъдени да заплатят солидарно на „ФЗ В.К.“ ООД, сумата 668662 лева, представляваща главница по договор за спогодба с нотариална заверка на подписите от 09.02.2011 г., ведно със законна лихва за периода от 17.04.2012 г. до окончателно изплащане на вземането, неустойка в размер на 300000 лева и разноски по делото в размер на 19374 лева. В образуваното изпълнително производство за принудително удовлетворяване на вземането – изп. дело № 20187470400565 по описа на ЧСИ А.В. плащания не постъпили. Затова предявява иск за прекратяване на търговско дружество „Т.Е.“ ЕООД, капиталът на което е собственост на длъжника И. Н.Й., ЕГН *****, за да се удовлетвори от ликвидационния му дял.

В исковата молба е направено искане за допускане на обезпечение на предявения иск чрез налагане на заповед върху притежаваните от „Т.Е.“ ЕООД, общо 476 бр. животни - свине съгласно данни от ОДБХ -Монтана, от които: 203 броя свине майки; 8 броя нерези; 53 броя подрастващи прасета; 88 броя прасета бозайници и 124 броя прасета за угояване, като се твърди, че предявеният иск е вероятно основателен и без допускане на обезпечението ще се затрудни реализирането на правата на ищеца по евентуално уважащо иска съдебно решение.

Молбата е неоснователна.

За да се допусне обезпечение на предявен иск, съдът следва да констатира кумулативното наличие на предпоставките: искът да е процесуално допустим, вероятно основателен и за ищеца да е налице обезпечителна нужда, т. е. ако без да се допусне исканата мярка, осъществяването на последиците на евентуално уважащо иска съдебно решение би било невъзможно или затруднено. В случай, че не се установява вероятната основателност на предявения иск, допускането на обезпечение става при условията на чл. 391, ал. 1, т. 2 ГПК - срещу гаранция, предоставена от ищеца. При всички положения обаче следва да е налице обезпечителна нужда и обезпечителната мярка да е адекватна на нея.

Предявеният иск, чието обезпечаване се иска е конститутивен иск за прекратяване на търговско дружество, като с постановяване на евентуално уважащо го съдебно решение ще настъпи търсената от ищеца промяна. Т.е. предмет на този иск не е подлежащото на принудително изпълнение вземане на кредитора-ищец (задължено лице по което е едноличния собственик на капитала И. Н.Й., ЕГН *****), а упражняването на потестативно право за прекратяване на търговското дружество. Последица на уважащо иска съдебно решение е само прекратяване на дружеството и открИ.ето на производство по ликвидация, като способ за събиране на задължението по реда на [чл. 266 и сл. ТЗ](#) – в този смисъл решение № 60 от 22.04.2013 г. на ВКС по т. д. № 134/2012 г., I т. о., ТК, постановено по реда на чл. 290 ГПК и съставляващо уеднаквена практика за съдилищата.

На този етап от процесуалното развитие не е установена процесуалната допустимост на предявения конститутивен иск.

При съобразяване на решение № 104 от 10.07.2014 г. по т. д. № 2144/2013 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, постановено по реда на чл.290 ГПК, в което е прието, че съгласно задължителната съдебна практика, обективирана в постановените по реда на чл. 290 ГПК решения - решение № 60 от 10.07.2012 г. по т. д. № 134/2012 г. на I т. о. и решение № 146 от 07.11.2013 г. по т. д. № 1041/2012 г. на I т. о., и в постановеното по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК определение № 733 от 11.12.2009 г. по ч. т. д. № 811/2009 г. на ВКС, II т. о., абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на конститутивния иск за прекратяване на

търговското дружество с ограничена отговорност по реда на чл. 517, ал. 4 ГПК, е наличието на висящо изпълнително производство, по което ищецът има качеството на вискател, а търговското дружество - на трето задължено лице, осуетило изпълнението върху стойността на припадащата се на длъжника в изпълнителното производство стойност на дружествения му дял, *както и наличието на изрично овластяване на вискателя за предявяване на този иск*. От посочената задължителна съдебна практика следва категоричният извод, че наличието на неприключило изпълнително производство, в рамките на което е налице овластяване на вискателя, е процесуална предпоставка за допустимост на предявения конститутивен иск, за която съдът служебно следи, за което на ищеца са дадени и съответни указания.

От друга страна, съдът намира, че ограничаването на разпоредителната власт на дружеството-ответник върху собствеността на месодайни животни, който представляват движими вещи с ограничен времеви цикъл на реализация, при условие, че това дружество не е длъжник на вискателя, е недопустимо навлизане в чужда правна сфера и би пречатвало по недопустим начин извършването на търговската му дейност. Съгласно чл. 133 ЗЗД за обезпечение на кредиторите служи имуществото на длъжника. Имуществото на ответното дружество не може да обезпечава задължения на трето лице, пък макар и същото да е едноличен собственик на капитала му. Едва с прекратяване на дружеството и провеждане на охранително производство по ликвидация, ще възникне вземане на И. Н.Й., ЕГН ***** за припадащия му се ликвидационен дял, а това е имуществения обект от който „ФЗ В.К.“ ООД може да се удовлетвори.

Правото на собственост на ответника „Т.Е.“ ЕООД от кредитни институции са част от активите на неговото имущество и едва след удовлетворяване на кредиторите на това дружество, остатъкът от имуществото се разпределя между съдружниците, съобразно дяловото им участие – чл. 271 ТЗ. Едва при наличие на остатъчно имущество за съдружника/едноличния собственик възниква вземане, което е обект на изпълнение и то до размера на ликвидационния дял, който може да е в различен обем от вземането на вискателя, а към настоящия момент този размер е неопределен. Това бъдещо вземане на едноличния собственик е условно и зависи от наличието на имущество след удовлетворяване на кредиторите. Съответно за изпълнение върху бъдещо, условно вземане, с неопределен размер, не може да се ограничава **чужда** правна сфера – на трето задължено лице. Налагането на исканата мярка би приравнило третото задължено лице на длъжник на ищеца, което е недопустимо.

Постановеното определение на ВКС по частно търг. д. № 3419/2014 г. е такова по реда на чл. 274, ал. 2 ГПК и в същото допустимостта на обезпечителната мярка възбрана е изведена по съображения да съществува възможност в хода на производството по чл. 517 ГПК ответното дружество да се разпорежи със свои активи (право на собственост върху недвижими имоти) безвъзмездно или без да получи равностойна насрещна престация, поради което се създавала опасност от намаляване на стойността на имуществото, полагащо се на едноличния собственик на капитала – длъжник в изпълнителното производство, след погасяване на задълженията към кредиторите, а оттам и възможността на ищеца да се удовлетвори от този дял. Ограничаването на възможността за разпореждане с животни, отглеждани за пазара, е форма на осъществяването на търговската дейност, съответно ограничаването на тази възможност изобщо (в какъвто смисъл е искането на ищеца) води до генериране на разходи във връзка с отглеждането на прасетата и отлагането на пазарната им реализация обективно намалява цената на добИ.ото от тях месо. От друга страна, при

неизвестност на размера, до който би било оправдано да се допусне, zlepоставя кредиторите на самото търговско дружество, съответно възникват предпоставки същото да не е в състояние да изпълнява свои изискуеми задължения, а последиците от тази невъзможност са ясно разписани в ТЗ – производство по несъстоятелност.

По тези съображения и предвид неустановената процесуална допустимост на иска и неадекватността на исканата обезпечителна мярка, която не е от естество да гарантира последиците на евентуално уважаващо иска съдебно решение, а създава неоправдани затруднения на ответника-търговец, съдът следва да откаже допускането й.

Така мотивиран, СГС, ТО, VI-16 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „ФЗ В.К.“ ООД, *****, представлявано от Ц.В.К., за допускане на обезпечение на предявения иск, с правна квалификация чл. 517, ал. 4 ГПК, за прекратяване на „Т.Е.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище: гр. София и адрес на управление: гр. София, ж.к. Красно село, ул. „****“, чрез налагане на запор върху 476 броя животни – свине, съгласно данни от ОДБХ-М., от които: 203 броя свине майки; 8 броя нерези; 53 броя подрастващи прасета; 88 броя прасета бозайници и 124 броя прасета за угояване.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца чрез адв. Н.П..

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____